

מב:

עין משפט
גר מצוה

פס' א מ"י פ"א תה"ל
גירושין הלכה סה:
צ ב ג מ"י פ"א תה"ל כ
סנה עשין נ טושי"ע
אה"ע סימן יג סעיף א:

את הב"ח

(א) נבי' עליהם רחמים לילד
כולן צריכות להמתין ג':
(ב) רש"י ד"ה כנסם וכו'
נעין נטיעות הכנס:
(ג) ד"ה מחלוקת וכו'
אחריה מיד באותה
מסכת בין שנים אחרים
במסכת אחרת:

ות ישיב

[illegible]

(א) וכו' המוספות עדיין
שם. (ב) אולי ליל דמייתי
מסכת מסא דא"ר יוחנן
דהלכה ברבי יוסי דלחגיגה
לרבי מנא.

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

וְרָבִי יוֹסֵי אוֹמֵר בִּלְּהִנְשִׁים יִתְאַרְסוּ. צְעִירֵינָם (דף מו.) פִּי בְקוֹנֵת
דִּלְפִּילֵי אֶרְסוֹת דּוּקָא וְיִתְאַרְסוּ אֲבָל יִשְׁאֹל לֹא דְגִדּוֹ רַבִּי יוֹסֵי
דְּאֶרְסוֹת אֲטוּ שְׂוֵאָה וְאִין גִּרְסָה דְּלִי גִרְסָה צְבִירִיתָא דְּרִדּוּפָה רַבִּי יוֹסֵי
מִמְרִי לִירְסוֹ שְׂוֵאָה מִיד אִ"כ קִיָּא דְּרַבִּי יוֹסֵי אֲדַרְבִּי יוֹסֵי דְּהִבָּא גִדּוֹ
מִמְרִי לִירְסוֹ אֲטוּ שְׂוֵאָה בִּלְּהִנְשִׁים בִּלְּהִנְשִׁים

ליה למיגור נשואה דרופה אטו שאוה
 דרופה ואפלי גרס דברייחא דרופה
 דבי יהודה מ"מ קשאו דרבי מוחא
 בפרק מי שואליהו (ב"י סע) וצנמ'
 וידיהלא פליג עליה מברייחא דרופה
 ותנא קמא דמתניתין הוא ר"מ דלמא
 ר"מ דרופה הוא כר' יוסי דמתניתין
 דלמא שרי אלא ליארס אבל לינשא לא
 גריכות להמתין שלשה חודשים דקאמר
 ר"מ היינו מלינשא אבל ליארס מדי
 ואף על גב דקמי סתמא גריכות
 להמתין הכי נמי קמי בפרק ד' אחין
 ולפלי דף נ"ז (וסע) גבי גיורת וסביה
 ומוטעה דמפסה גריכות להמתין
 סתמא דברי רבי יהודה וע"כ היינו
 דוקא לינשא דליארס אפי' נשואה שרי
 הבא ר"י ועוד הכי מוחא צנמ' דהר
 ב"ר יוחנן ממתי' דכרמא דקמי
 כולן גריכות להמתין דלמא לינשא
 קאמר אבל ליארס שרי וגרסא כמו
 שפי' רש"י כאן דרבי יוסי שרי נמי
 ארסא לינשא ולא פליג ארבי יהודה
 דלמא דציונו לחודיה ומיחו מה שהביא
 דרביא דשמעוני לרבי יוסי דמיקל
 דבהבנה טפי מרבי יהודה בסוף פרק
 ד' אחין (ב"י סע) אינה רביא דלמא
 בגיורת ומוטעה מיקל משום דמתפסה
 אלא תתבאר דמתניתין לעיל (דף נ"ז)
 אבל לעולם גזר ארסא אטו נשואה
 ומברייחא דרופה היה יכול לרקדק א'
 גרס כה ר' יוסי דלא גזר אפי' נשואה
 דרופה אטו שאר דרופה כ"ש דלא גזר
 ארסא אטו נשואה וכל דפקין דר'
 יוחנן כר' יוסי ולא נקט ר' יהודה כיון
 דשניהם שוין משום שכל לפסוק דרבי
 יוסי גם בצביול וא' נקט ר' יוסי כדפי'
 כפוטרים משום דלימורי עמו וא"ת
 בשמיעתא בגמרא (לקחמן מ"ו) אינא ר'
 יוסי ואמר כל הנשים ינשאו ופרקי ולי
 ליה לרבי יוסי להבחין ומאי קשאו ליה
 ינשא דכל הנשים לאו דוקא ואארסות
 דוקא קאי ולא נשואות דמשיקרא נמי
 דוקא כר' ר' דוקא דלא היה קאי אלא
 אנשואות דארסות שרי אפילו לינשא
 וי"ל דלא דמי השתא אלא דוקא
 וקאי שפיר בין אארסות בין אנשואות
 אלא שהיוק דמשמע ויתארוסו אין
 ינשאו לא לא קאי אלא נשים אלא

ואשאלתו למה אכל פסחא דמתניתין
ואכל גוים אכל קשה לר"ם דקמי לקמן בדרימא וכו' ולא ישא
ותחלק בין וכו' אלא לכל הגוים דגרס בדרימא דרופסין רבי יוסי
הפריס דבניוהו גרס לישא ועוד לילרס אפילו שואה שרי: **ה' הלכ**
קאמר רבי יעקב בר אריד אמר רבי יוחנן רבי מאיר ורבי יהודה הלכה
כרבי יוסי ודיין ליתניה להי כללי מדאיטער רבי יוחנן לפסוק כרבי
איטערין לפסוק הלכה דר' יהודה לאפוקי מר' יוסי דפלגי עליה: **ס' סתם**
שבת סתם לו חנא כר"ם דתמ מחסכי הלדושי ב' א"ע"ז דפלגי ר' יהודה
ס' סתם כסמ גומי מר"ם חשיב כרביס לגבי יחיד וא"ת בפי' המילויס ר' יוחנן
ר' יוחנן הלכה כסתם משנה ותנן נזיר חופץ ומפססם אכל לא סורק
קירוד וקולרץ ובמרי מסמכי אמר בפ"ק דמס' ע"ז דף י"ז (ו'ס) אין סדר
מחלוקת דא קאמר הכא בנדאי אליבא ד' יוחנן סתם וא"ת מחלוקת
אכל במרי מסמכי אליה ל"ה ו' יוחנן דלכחא כסמ ועומד דר' יוחנן
מחלוקת דאין לני לומר שחור רבי נבי מספסא עד שגרהא בפירוש ומיהו
וא"ת דב' כל גנות (עירובין דף ק"ג ו'ס) פסק ר' יוחנן כר"ם דין עירוב
משנה בדברך חלון (ו'ס דף ע"ו): והיינו סתם וא"ת מחלוקת ומיר' ה'
דאמר הוי מחלוקת וא"ת"ס סתם מחלוקת שאלס חזירות צמי אשכוליה
ומיהו קשה דבסוף פירק קמא דמסכת ע"ז דף (ה'ס) אין סכירות צמי

וואו מינסטאד דלמא מינעברא. לאחר לידתה ומיעבר עליה חלבה וקוטלה לגרה ברע: מחספסא ליה. מחלימח: לא יבז לה בעל. משום דלאו בריה הוא: וליחבבניהו לירושם. של בעל ראשון: אשה כושא לבא לבד. ולחבב יורשים בשביל בנה: והורגם אי בנה. של ברהם מת בנה ברע: לא מינוח

[illegible]

לקיים היא ואין לה סמיני שער ודדי:
או שאינה ראויה לילד. לזאתי [מחמת]
סמא או חולי: כולן לריבות להמיק.
וגזרו שאינה ראויה אטו ראויה:
ממתי דכרמא. שניות כדכרס ביבנה
מחמת ארתה משה חור בו: ככרס
ביבנה. שהיו יושבים שורות שורות
כעין (א) הכרס: לא חש לקימיה.
למה שהיו עומן ומזיאי מפיו כלומר
לזיכורו: סמס ואחר סמס וקרייא.
דחא ציפלו עלה ר' יוסף ור' יהודה:
מחלוקת ואחר כך סמס. בין שסמס
אחריה מיד (א) בחדת מהס בין שסמס
אחריה במסכת אחרת בזוית הסדר
כגון נתן זמר לזכר דמחלוקת בבי"ק
בגמול נתן דק: וסל מחממה ב"מ (דף עו.)
כל המשהנה יור על התחממה וסמס
כר"י דלמר אס השנה יתר על היציאה
כו' הלכה כסמס: סמס ואחר כך
מחלוקת. כי ממתי: מוקיע. מלקט ממתי
הלכות פסוקות הלכה כפלוני ופלוני:
רבי

אמר ליה אין הלכה כסתם סתמא דמתני' ומחלוקת
ה' כסתם מחלוקת במתני' וסתמא בברייתא מאי א"ל
וכי

שיהיו להם שלשה חדשים משמעת אפילו ארוכות כמו כל הנשים ודומק
ליהרס ול"ג לנישא וגור ר' יוסי ארנסת אמי נשואה ודומק הוא למחוק
ברבי יוסה. ולי"ג כרבי יהודה להא' בפ' מהשולחיהו (ועינין דף מו:)
וה' ורבי יוסי הלכה כרבי יוסה ואין צ"ל מהאיר ורבי יוסי להא'
וסי אף עג גל דייחאיה פליג עליה ואין גרסא הלכה כרבי יהודה שפיר
ואח"כ מהלכות היא. ואח"כ *והא אמרין גרים מסכת ביצה (דף ג.) גבי
בכירה וקאמר אם לא הימה נכילה ממנה שנת כ"ו ויש לומר דהיי ללא
הא' פל' (שם) דפרין וסי סבר רבי יוחנן דבר שאין מתכון אסור ודבר שאין
מתכון קרוי אסור בגמרא (דף מ.) ודבר שאין מתכון דכירה (דף ג.) גבי
משנה וליכא למימר דר' יוחנן אית ליה הלכה כסמא אפי' בסתם ואח"כ
ויא ו"ל דהוי' בסתם ואח"כ מחלוקת מודה ר' יוחנן דאין הלכה כסתם
אם דמסתמא אית לן למימר דמחלוקת ואח"כ סתם הוא ולא סתם ואח"כ
אם מוואצי אית להו דבתרי מסכתא אין ספק דמסתמא אית למימר כסתם
לא עירבו ופריך ואלא אמר ר' יוחנן הלכה כסתם משנה וימימי הלכה
אהבן כהן דעיקר קושיו לרבי יוחנן אינה אלא דלא גזר בעירבו ויזה
(שם דף מה:) וסתם פסקר חלוין ואל פסקר כל גזות לא פליגי בגמרא
פסק שמואל כרבי יוסי אע"פ דסתם לן חזא בתר הכי כרבי מאיר:

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

במ' א"ל ה'ל' בכתבם עין
הדושי הנשכח' נכ"ק קב
ע"ל ד"ה אלף הלכה:
תוס' ד"ת כתב ואח"כ
החלוקה וב' יא"ת ורא
אב"ד וכו'. עין תשובה
הנשכח' סי' קד:

הנהות הגר"א

[א] ג' צינח האסורין.
ג' בן-ביתא ירושלמי
צ' אהא וזי שאלך בעליה
למדינת הים וכ"ה בכתובות
פ ע"ב [ב] שם ר' יהודה.
ג' בכתובות פס הגירסא
רבי יוסי וכו' מתוך
קוסית רש"י ד"ה הלכה
דקיט רבי יוסי משום
הכריחא;

מוסף רע"י

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones